Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300)

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

q̃ dī pplm lib̃auit. Iosue occidentē solem
tamdiu orando stare fecit. donec hostes pug
nando deleuit. Helyas celum tb̃ annis
q̃ mensib̃ vi. ab ymbre coercuit. q̃ cum
uoluit orando pluuiam tbuit. Iste itaq;
uir sc̄s oratione alligans reū. ut aneqtia sue
anime soluerēt. ⁊ ad penitentiam reuteretur.
ei. iii. argenteos dedit atq; ammonuit. ut
nec coactus furtū faceret. ⁊ ille accepto munere
letus recessit. Cp̄ namq; longe latēq; fama
sētatis eī crescere. ⁊ fidelium ad eum no
bilium utiusq; sexus turba ofluere. cōtine
ute ex ore illius ūba libenter audire. tantū
q; exuiceras unte illū p flagrat. ut ad sūmū
maiorē dom̄ pipinum rumor sētatis
eī puenirēt. quiq; unū ex kmis s optima
tibus. ad uir dī cellulā tnsmisit. seq; humi
lime suis pcib̃ cōmendauit. multiq; ad
eū nobiles q̃ senes o currebant ut p se
orarēt rogantes. alii aut a sua xena o
rationis causa mittebant. Cē uir dī cre
bris aduentantium colloquis occupabatur.
⁊ mestis cū magno inde tedio afficiebatur. qd̄ ma
nus fletib; atq; lacrimis a se abstergere nitebatur.
tacto dolore cordis intrinsecus. suspiri
is afflictus. gemitib̃ frequentat. quia tn
q̃ uitatē quā q̃sierat. ⁊ solitudinē q̃m de
sideraueratur. se amisisse pspexerat. q̃ pau
pertatē q̃m amauerat s de eē ualde pe
mesceb̃at. ⁊ adeē s diuitias q̃s nolebat.
orationis studiū ultra o sueetudinē amit
tere uiresp̄osis uehementiū ⁊ acceptione
dannū. ⁊ indispensatione egentiū occu
patū. Inhis q; tribulationib; fatigat. x iiii.
annū in sua cellula impleuerat. Cē de
mū iniens consiliū. ad limina sacrissima
beatorum aplorum petere ⁊ pauli orationis
causa ire decreuit. ⁊ ibi se aplici uiri doctrine
⁊ orationib̃ commendare. si fieri posset un
plorare a deo s̄met ⁊ suis cum eo qui ue
nirent in quodam angulo latitare. ut ad
scōrum aplorum pacinia potuisset secre
tius puenire. ⁊ ut ibi sub sce o ūsationis re
gula liceret ei uitam ducere. Mouit aut
uir sc̄s comitatum suū cū uuūsis sup
pellectilib̃. q̃ incolomis ceptum pficis
cer. Oratione facta in confessione beatissi
mi pncipis aplorū pet. ad beate memo
rie gregorii pape pedes se pstrauit. eq;
secretū animi sui diligentissime replicauit.
⁊ quib̃ necessitatib̃ coactus suum amisit
secretū. ⁊ quom̄ tnq̃llum phumanos fa
uores pdidit portū. ⁊ quib̃ secularium
tumultib̃. quasi nauis in medio mari
iactarētur fluctib̃. qd̄ uix solitudinis mar
ginē recolendo pspicere. Et plus q̃ for
midando adiecit quia tempalia amul
tis s o cessa munera. sibimet ad pdictionis
cumulū euenire posse sperat q̃m adusti
p̄sentis uite solatia. Venerabilis ū ⁊ p̄no
tat̄ papa gregorī audiens uiri dī ūba.
intellexit helium animi eī. q̃ut q̃ q̃m
magnā in dī ope habebat animi puritā
tē. erat nāq; uir dī ualde facundus. ⁊ hu
manitate p̄cipuus. o ūsatione int omis
p̄clar. et uicia adiascendū faciliis. uelor
adignoscendū o ūsis. ñ piger in bona opa
tione. dedit orationi. studiosus psalmo
die. p̄clar in uigiliis. frequens in eleemosinis.
largus in elemosinis. in omni bono semp.